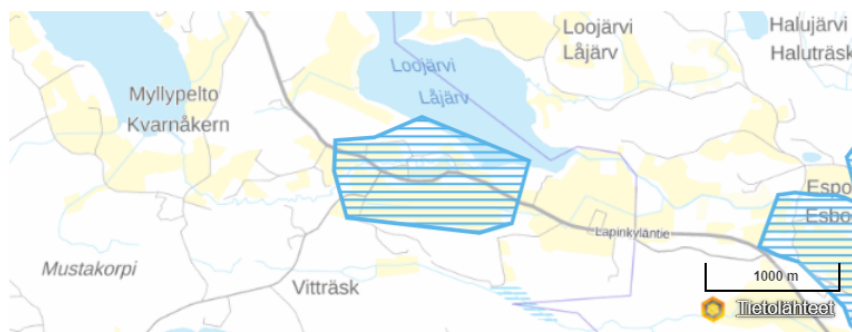

Valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt (Museovirasto 2009)

Siirry Museoviraston valtakunnalliseen karttapalveluun: [Oitbackan kartano](#)

Kuvaus

Oitbacka on kartanoalue, jonka eri-ikäisessä rakentamisessa on poikkeuksellisen laajasti noudatettu yhtenäisen arkkitehtuurin tavoitetta. Oitbacka edustaa kartanokulttuurin viimeistä kukoistusvaihetta. Viljelyksiä halkoo ikivanha hämäläisten meritie.

Oitbackan laajaa, Loojärven eteläpuolista maanviljelysmaisemaa hallitsevan kartanoalueen rakennuksia ovat valkeaksi rapattu huvilamainen päärakennus ja niin ikään valkeat talusrakennukset, jotka sijaitsevat tiiviinä kokonaisuutena viljelysten keskellä nousevalla kumpareella.

Arkkitehti Konstantin Kiseleffin suunnittelema italialaisen huvila-arkkitehtuurin piirteitä toistava kartanon päärakennus on rakennettu 1866-1876 ja se käsittää korkean pohjakerroksen lisäksi yhden asuinkerroksen, jota suuret kaari-ikkunat leimaavat. Julkisivuun on lisätty arkkitehti Jarl Eklundin piirtämä altaani 1905. Valkeaksi rapatut komeat talusrakennukset ovat arkkitehti Waldemar Aspelinin (talvipuutarha 1895) ja Jarl Eklundin (talli 1907) suunnittelema.

Päärakennukseen liittyy 1900-luvun alussa perustettu muotopuutarha. Kartanomiljööseen kuuluu monien talusrakennusten, kuten navetta ja vilja-aitta, lisäksi myös alustalaisten 1870-luvulta lähtien rakennettuja hirsirunkoisia asuinrakennuksia, kauppa, koulu ja sähkövoimalaitos.

Historia

Oitbacka mainitaan ensimmäisen kerran 1540 ja se oli 1600-luvulta alkaen jaettuna kahdeksi tilaksi. Oitbacka kuului vuoteen 1824 saakka lampuotitilana Espoonkartanoon. Lampuotitilan rakennuskanta muutettiin kartanostatusta vastaavaksi 1860-luvulta lähtien, jolloin se tuli Kiseleff-suvun omistukseen.

Kartanomiljöön ilme on kartanoa hallinneen Kiseleffin liikemiessuvun ajalta, isä Nikolai oli omistajana vuodesta 1859 ja poika Feodor vuodesta 1891. Oitbackan kartanon rakennusten suunnittelijoina olivat eturivin arkkitehdit. Nikolai Kiseleffin veli Konstantin Kiseleff suunnitteli päärakennuksen. Tiilet valmistettiin paikan päällä kartanolla.

Päärakennuksen edessä olevaa puistoa suurennettiin vuosina 1913-14 puutarha-arkkitehti J.W. Skogströmin suunnitelman mukaan. Sen kohokohtiin kuuluu mm. Ville Vallgrenin Narcissos-veistos.

Oitbackan koulu syntyi kartanokouluna, joka aluksi antoi kartanon alustalaisten tytöille ompeluopetusta. Vuonna 1884 se laajeni täysmittaiseksi kansakouluksi ja tuli 1893 valtionavun piiriin. Alakansakoulu aloitti työnsä 1907.

Lisätietoa

Guy Topelius, Oitbacka. Herrgårdar i Finland I. Helsingfors 1928.

Ragna Ahlbeck, Gods och herresäten i Finland. 1946.

Sigbritt Backman, Kirkkonummen rakennuskulttuuri ja kulttuurimaisema. Kirkkonummen kunta 1990.

Mikko Härö, Läntisen Uudenmaan rakennusten ja maiseman kulttuurihistoriallinen inventointi. Läntisen Uudenmaan seutukaavaliitto. Tammisaari 1993.

kohteeseen sisältyy: kartano; koulu; mylly; puisto; talousrakennus; työväen asuintalo;

ympäristön nykyluonne: agraarimaisema;

Oitbackan kartanoympäristöä. Soile Tirilä 2000.

julkaisupäivämäärä 22.12.2009

[palaute kohdetiedoista](#)

[sivun alkuun](#)

